

022 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Zô gaondeweg krîjge we verschaaiene reakties van lezers van onze dialectstuksies en dat is hartstikke leuk, want dan wete me, dat we 't nie voor niks doen. D'r zîjn d'r al, die vraege: "Kanne jullie daer nou gêên boeksie van maoke?" Daer hebbe we ok aal 's over gedocht, maor dan motte we wel goed beslaoge ten îjs komme, want we wille d'r dan ok echt Slierechse woordjies aan toevoege. Daer hebbe we d'r al hêël wat van en d'r komme d'r van tijd tot tijd nog bîj. Vóór we zô veer zîjn dat de zaak hêêlemael rond is, zelle we heus wel een dik jaertie veerder zîjn.

We krîjge ok antwoorde op wat we eerder gevroge hebbe. Zô kregge ok reacties over de Joodse kaark; en wel van mense die in 't weunhuis onder de kaark geweund hebbe. Êên weunde daer vóór d'n oorlog mit z'n ouwelo en die wis te vertelle, dat z'n moeder daer tege 'n gering huurbedrag de kaark schôôn hiew. Maor d'r wiere toe gêên dienste meer in gehouwe, dus hoefde ze niet zô aarg te bonseme. D'r was êêne kast die zal aaltijd op slot blîjve en die wier op geregelde tîje deur S.H. den Hartog zelf schôôn gemaakt. Hîj was de nestor van de Joodse families en had een goed lôôpende textielzaak in 't winkelpand, nou Rivierdîjk 414. Den Hartog was in hêël Sliedrecht een bekend, maor veral een gezien persoon, die in veul instansies en verêêniginge een belangrîjke plaets in nam. Ok in de gemêenteraed hêt-ie gezete. We wete aalemael hoe 't mit de Joodse in d'n oorlog gegaon is. Mit de familie Den Hartog is 't nie beter afgelôôpe. Van de hêêle familie hêt d'r êên maor d'n oorlog overleefd. Dut in 't kort op de antwoorde die we kregge, we gaon nou deur mit:

Neringdoende 2

't Bleek dat nae d'n aerpel- en groenteboer Den Bok, lôôdgieter Kurperaol enkele jaere z'n waarkplaets en opslag in de Joodse kaark, de synagoge, had. Bîj de opsomming zîjn we de vorige keer bîj Fre van Meer gebleve en gaon nou de stoep af en komme dan bîj tuinder- groenteboer Den Bruigom, waer ok Wim v.d. Zande een tuin had. Voorbij de stoep ha-je bakker Veldhuize, die een voor die tijd, prachtig pand had mit zelfs een ingebouwde waogeschuur. 't Pand staot 'r nou nog. Bakker Boer hêt de zaak laeter overgenome. Vlak naest Veldhuize ha-je Merien Visser, die lappies, kroenierswaore en speulgoed verkocht. 'n Piet Hansum is t'r laeter in veerder gegaon. D'r stinge ok laaibôome voor de winkel. Dat zîjn bôome waervan de takke op 'n vlak latwaark gebonge wiere, zôdat ze niet te veer over d'n dîjk honge. De bôome zelle wel an 't verkeer opgeofferd zîjn.

As we de stoep af gaon hadde we daer Aolbert Baon, die melk en zô verkocht en d'r ok mee langs de deur gong. In dezelfde stoep ha-je ok vaoder en zeun v.d. Graef. Dat wazze segaoremaokers. Op d'n dîjk hadde we nae wat huize Floor de Gruijter die mit z'n moeder groente en zô verkocht. Vóór die tijd weunde daer lappies-kôôpman en vrachtrîjer Bas den Dekker. We zîjn nou op 't plek waer 't kentoer van de Mesjienefabriek Vos staot. Dut ter oriëntasie waer we nou zitte.

We komme nou bij boer Van der Laon in de stoep en dan komt 'r op d'n dîjk een hêël oud huis, waer Aoi Vermeule een winkeltjie had mit snoepgoed en zô. Nae êên stoepie kreeg-ie koleboer De Jaoger, die an de buitekant van d'n dîjk z'n loodse had. Vlak naest De Jaoger weunde Pauw Visser d'n timmerman, die daer bîj z'n huis ok de timmerloods had. Nae een aantal dialectstuksies gaon we hiermee veerder.

